

ข้อความที่ใช้เป็นชื่อเรื่องของละครสั้นในรายการคดีเด็ด ที่เผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7

บุษรา เพ็ญสวัสดิ์ *
สรไน รอดนิത്യ**

บทคัดย่อ

บทความนี้เป็นการรายงานจากรายงานการศึกษาส่วนบุคคลของ บุษรา เพ็ญสวัสดิ์ ซึ่งได้ศึกษาข้อความที่ใช้เป็นชื่อเรื่องของละครสั้นในรายการคดีเด็ดว่ามีลักษณะโครงสร้างอย่างไร โดยเก็บข้อมูลจากรายการดังกล่าวที่เผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายน 2557 รวมจำนวน 152 ชื่อเรื่องทางเว็บไซต์ www.bugaboo.tv

ผลการศึกษาพบว่า ข้อความที่ใช้เป็นชื่อเรื่องของละครสั้นในรายการคดีเด็ดที่เผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายน 2557 มีลักษณะโครงสร้าง 6 ลักษณะ เรียงลำดับที่ปรากฏจากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1) ข้อความที่เป็นวลี 2) ข้อความที่เป็นประโยคความเดียว 3) ข้อความที่เป็นคำรวมกับวลี 4) ข้อความที่เป็นวลีรวมกับวลี 5) ข้อความที่เป็นคำรวมกับประโยคความเดียว และ 6) ข้อความที่เป็นวลีรวมกับประโยคความเดียว

Abstract

This article is a report from the independent study on the topic “A study of the Structure of the Language Used in Naming the Episode Titles in Kadee Ded Program Broadcasting on Channel 7 during the months of January to June 2014” by Budsara Pensawat. She studied how the language was used in naming those episodes. The total of 152 titles was collected from the website www.bugabootv.

The results of the study showed that the language was analyzed in the following aspects: 1) phrases 2) simple sentences 3) compound words combined with phrases 4) phrases combined with phrases 5) compound words combined with simple sentence and 6) phrases combined with simple sentence.

* นักศึกษาปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ผู้ทำรายงานการศึกษาส่วนบุคคลเรื่อง “ศึกษาข้อความที่ใช้เป็นชื่อเรื่องของละครสั้นในรายการคดีเด็ดที่เผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายน 2557”

******อาจารย์ประจำภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต อาจารย์ที่ปรึกษารายงานการศึกษาส่วนบุคคล และผู้เขียนบทความนี้

รายการทางวิทยุโทรทัศน์รายการหนึ่งที่ได้รับคามนิยมจากผู้ชมมาอย่างยาวนาน คือ “รายการคดีเด็ด” ของบริษัทกันตนา ซึ่งเผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ตั้งแต่วันที่ 9 กันยายน 2543 จนถึงปัจจุบัน (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2557: www.wikipedia.org) ปัจจัยสำคัญที่ทำให้รายการนี้ได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่องถึง 14 ปี น่าจะเป็นรูปแบบของรายการที่รวบรวมเรื่องราวคดีต่างๆ ของเจ้าหน้าที่ตำรวจมานำเสนอเป็นละครสั้น ที่เน้นความตลกขบขันและในระยะต่อมาได้เพิ่มเรื่องราวของพนักงานในหน่วยงานของภาครัฐและเอกชน รวมทั้งในช่วงหลังก็ได้เพิ่มตอนภาพจริง คนจริง เหตุการณ์จริงมานำเสนอด้วย

อย่างไรก็ตาม จากการสังเกตของบุษรา เพ็ญสวัสดิ์ พบว่า ชื่อเรื่องของละครสั้นซึ่งจะบอกไว้หลังจากที่นำเสนอละครเรื่องนั้นจบแล้วมีหลายลักษณะ บางชื่อเป็นข้อความที่มีความหมายสมบูรณ์ชัดเจน มีลักษณะเป็นประโยค เป็นต้นว่า เรื่องยายยังไม่ตาย สามิเป็นต่างด้าว สุนัขกัดตำรวจ แต่บางข้อความได้ใจความยังไม่สมบูรณ์ หากไม่ได้ชมละครมาก่อนก็จะไม่ทราบว่าใครทำอะไร หรือใครทำอะไรใคร ซึ่งเป็นชื่อเรื่องที่มีลักษณะเป็นวลี เช่น หลับคาตู้ไฟ ขี้ยาตัวใหญ่ เมียมาปราบ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีข้อความลักษณะอื่นๆ อีก

ด้วยเหตุที่ชื่อเรื่องของละครสั้นมีหลายลักษณะดังกล่าว ประกอบกับยังไม่มีการศึกษาอย่างละเอียด และเป็นระบบ บุษรา เพ็ญสวัสดิ์ จึงได้ทำรายงานการศึกษาส่วนบุคคล เรื่อง “ศึกษาข้อความที่ใช้เป็นชื่อเรื่องของละครสั้นในรายการคดีเด็ดที่เผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ระหว่างเดือนมกราคม ถึงเดือนมิถุนายน 2557” ขึ้น

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาลักษณะ โครงสร้างของข้อความที่ใช้เป็นชื่อเรื่องของละครสั้นในรายการคดีเด็ด

ขอบเขตของการศึกษา

ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ ดังนี้

1. ศึกษาเฉพาะข้อความที่ใช้เป็นชื่อเรื่องของละครสั้นที่สร้างจากเรื่องราวคดีต่างๆ ซึ่งเจ้าหน้าที่ตำรวจเป็นผู้เล่า รวมทั้งเรื่องราวที่เล่าโดยพนักงานในหน่วยงานของรัฐและเอกชน ไม่รวมชื่อเรื่องในตอน “ภาพจริง คนจริง” เนื่องจากเป็นตอนที่ไม่ใช่ละครสั้น

2. ศึกษาข้อความที่ใช้เป็นชื่อเรื่องของละครสั้นในรายการคดีเด็ดที่เผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ทุกวันเสาร์ เวลา 13.45 – 14.45 น. ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายน 2557 รวมทั้งหมดจำนวน 152 ชื่อเรื่อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษาใช้แนวคิดและทฤษฎีไวยากรณ์ไทยดั้งเดิมมาศึกษา ประกอบด้วย

1. แนวคิดเกี่ยวกับหน้าที่ของคำชนิดต่างๆ ศึกษาตามแนวคิดของไขสิริ ปราโมช ณ อยุธยา (2537: 259) ที่กล่าวว่า คำในภาษาไทยแบ่งออกเป็น 7 ชนิด ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และคำอุทาน การแบ่งชนิดของคำนี้ ส่วนใหญ่ถือหน้าที่และความหมายของคำเป็นหลัก แต่คำในภาษาไทยนั้นเมื่อนำไปเข้าประโยค คำเดียวกันอาจจะทำหน้าที่ได้หลายอย่าง

2. แนวคิดเกี่ยวกับวลี ศึกษาตามแนวคิดของบรรเทา กิตติศักดิ์ (2541: 112-113) ที่อธิบายว่า วลี หมายถึง คำหลายๆ คำมาเรียงกันได้ใจความยังไม่สมบูรณ์เหมือนประโยค ยังขาดภาคประธาน หรือภาคแสดง หรือขาดทั้งสองอย่าง วลีในภาษาไทยแบ่งออกเป็น 7 ชนิดและเรียกชื่อตามชนิดของคำที่นำหน้าวลี ได้แก่ นามวลี สรรพนามวลี กริยาวลี วิเศษณ์วลี บุพบทวลี สันธานวลี และอุทานวลี หน้าที่ของวลี คือ ใช้เป็นส่วนใดส่วนหนึ่งของประโยค เช่น ใช้เป็นบทประธาน บทกรรม บทกริยา บทขยาย บทเชื่อม ฯลฯ

3. แนวคิดเกี่ยวกับประโยค ศึกษาตามแนวคิดของไขสิริ ปราโมช ณ อยุธยา (2537: 287-297) ที่กล่าวว่า ประโยค คือ ถ้อยคำที่มีเนื้อความบริบูรณ์ด้วยส่วนประกอบ 2 ภาค คือ ภาคประธาน และภาคแสดง 1) ภาคประธาน หมายถึง ส่วนที่เป็นผู้กระทำ แบ่งเป็นบทย่อย 2 บท ได้แก่ บทประธาน และบทขยายประธาน 2) ภาคแสดง หมายถึง ส่วนที่แสดงกริยาอาการของประธาน แบ่งเป็นบทย่อย 4 บท ได้แก่ บทกริยา บทขยายกริยา บทกรรม และบทขยายกรรม ทั้งนี้ ในแต่ละภาคไม่จำเป็นต้องมีครบทุกบท แต่ในภาคประธานต้องมีบทประธานเป็นหลัก และในภาคแสดงต้องมีบทกริยาเป็นหลัก การเรียงลำดับบทในประโยคถือหลักว่าบทขยายของบทใดจะตามหลังบทนั้น แต่ถ้าประโยคใดมีทั้งบทขยายกริยาและบทกรรม บทขยายกริยาจะอยู่ตามหลังบทกรรม และถ้ามีบทขยายกรรมอยู่ด้วย บทขยายกริยาจะอยู่หลังบทขยายกรรมอีกที ชนิดของประโยคที่แบ่งตามส่วนประกอบของประโยค มี 3 ชนิด คือ เอกรรณประโยค อเนกรรณประโยค และสังกรประโยค

วิธีดำเนินการศึกษา

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวคิดและทฤษฎีไวยากรณ์ไทยดั้งเดิม
2. รวบรวมข้อความที่ใช้เป็นชื่อเรื่องของละครสั้นในรายการคดีเด็ดที่เผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์สี กองทัพบกช่อง 7 ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายน 2557 จากเว็บไซต์ www.Bugaboo.com
3. บันทึกข้อความที่ใช้เป็นชื่อเรื่องของละครสั้นตามที่ได้กล่าวไว้ในข้อ 2 ลงในบัตรคำ พร้อมระบุ วัน เดือน ปี ที่ละครเรื่องนั้นเผยแพร่
4. ศึกษาข้อความที่ใช้เป็นชื่อเรื่องของละครสั้นในรายการคดีเด็ด ด้านลักษณะโครงสร้างของข้อความ
5. เสนอผลการศึกษาแบบพรรณนาวิเคราะห์ประกอบตารางและคำร้อยละความถี่

ผลการศึกษา

ผู้ศึกษาพบว่า ข้อความที่ใช้เป็นชื่อเรื่องของละครสั้นในรายการคดีเด็ดที่เผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์ สีกองทัพบกช่อง 7 ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายน 2557 มีลักษณะโครงสร้าง 6 ลักษณะ เรียงลำดับที่ปรากฏจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้

1. ข้อความที่เป็นวลี

ข้อความที่เป็นวลี หมายถึง ข้อความที่ใช้เป็นชื่อเรื่องของละครสั้นที่มีลักษณะโครงสร้าง เป็นวลี

ผู้ศึกษาพบว่า ข้อความที่เป็นวลี มีจำนวน 89 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 58.55 และแบ่งได้ เป็น 5 ชนิด ดังนี้

1.1 นามวลี คือ วลีที่นำหน้าด้วยคำนาม มีจำนวน 21 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 13.82 ตัวอย่างเช่น

ข้อความที่ 1 จี๊ยาตัวใหญ่ (25 มกราคม 2557)

ข้อความว่า “จี๊ยาตัวใหญ่” เป็นวลีเพราะได้ใจความยังไม่สมบูรณ์

ข้อความนี้ถ้าเป็นภาคประธานก็ขาดภาคแสดง ไม่ทราบว่า จี๊ยาตัวใหญ่ทำอะไร หรือทำอะไรใคร หากเป็น กรรมก็ขาดภาคประธานและกริยา ทำให้ไม่ทราบว่าใครทำอะไรจี๊ยาตัวใหญ่

จี๊ยาตัวใหญ่ เป็นนามวลี เพราะเป็นวลีที่นำหน้าด้วยคำนาม คือ คำว่า “จี๊ยา” หมายถึง น. คนติดฝิ่น (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 198)

ข้อความที่ 2 คนบ้ากั๊ด (15 กุมภาพันธ์ 2557)

ข้อความว่า “คนบ้ากั๊ด” เป็นวลีเพราะได้ใจความยังไม่สมบูรณ์ ข้อความ นี้มีภาคประธานและภาคแสดง แต่ภาคแสดงขาดกรรม เนื่องจากกริยาในภาคแสดงเป็นกริยาที่มีกรรม¹ ทำให้ ไม่ทราบว่า คนบ้ากั๊ดใครหรือกั๊ดอะไร

คนบ้ากั๊ด เป็นนามวลี เพราะเป็นวลีที่นำหน้าด้วยคำนาม คือ คำว่า “คนบ้า” หมายถึง น. คนที่เสียสติหรือวิกลจริต สติฟั่นเฟือน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 666)

1.2 สรรพนามวลี คือ วลีที่นำหน้าด้วยคำสรรพนาม มีจำนวน 1 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 0.66 ได้แก่

ข้อความ นี้แหละหลักฐาน (25 มกราคม 2557)

ข้อความว่า “นี้แหละหลักฐาน” เป็นวลี เพราะภาคแสดงในข้อความนี้มี เฉพาะส่วนเติมเต็ม คือ คำว่า “หลักฐาน” แต่ขาดกริยาอาศัยส่วนเติมเต็ม² คือ คำว่า เป็น หรือคือ

¹เรียกตามกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ใน หนังสือเรียนภาษาไทย ท 203 ท 204 หลักภาษาไทย เล่ม 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หน้า 28 คำนี้ หนังสือหลักภาษาแนวไวยากรณ์ไทยดั้งเดิม เรียกว่า สกรรมกริยา

²เรียกตามกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ใน หนังสือเรียนภาษาไทย ท 203 ท 204 หลักภาษาไทย เล่ม 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หน้า 29 คำนี้ หนังสือหลักภาษาแนวไวยากรณ์ไทยดั้งเดิม เรียกว่า วิคตรกริยา

นี้แหละหลักฐาน เป็นสรรพนามวลี เพราะเป็นวลีที่นำหน้าด้วยคำสรรพนาม คือ คำว่า “นี้” หมายถึง ส. คำใช้แทนนามที่อ้างถึงบุคคลหรือสิ่งที่อยู่ใกล้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 639)

1.3 กริยาวลี คือ วลีที่นำหน้าด้วยคำกริยา มีจำนวน 62 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 40.78 ตัวอย่างเช่น

ข้อความที่ 1 หลับคาตู้ไฟ (11 มกราคม 2557)

ข้อความว่า “หลับคาตู้ไฟ” เป็นวลีเพราะได้ใจความยังไม่สมบูรณ์ ข้อความนี้มีแต่ภาคแสดงยังขาดภาคประธาน ทำให้ไม่ทราบว่า ใครหลับคาตู้ไฟ

หลับคาตู้ไฟ เป็นกริยาวลี เพราะเป็นวลีที่นำหน้าด้วยคำกริยา คือ คำว่า “หลับ” หมายถึง ก. อาการพักผ่อนของร่างกายที่มีการรับรู้สภาพแวดล้อมน้อยลง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 1315)

ข้อความที่ 2 อटकินโรติ (8 กุมภาพันธ์ 2557)

ข้อความว่า “อटकินโรติ” เป็นวลี เพราะได้ใจความยังไม่สมบูรณ์ ข้อความนี้มีแต่ภาคแสดงยังขาดภาคประธาน ทำให้ไม่ทราบว่า ใครอटकินโรติ

อटकินโรติ เป็นกริยาวลี เพราะเป็นวลีที่นำหน้าด้วยคำกริยา คือ คำว่า “อค” หมายถึง ก. ไม่ได้, ไม่สมหวัง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 1365)

ข้อความที่ 3 ลืมบัตรประชาชน (7 มิถุนายน 2557)

ข้อความว่า “ลืมบัตรประชาชน” เป็นวลี เพราะได้ใจความยังไม่สมบูรณ์ ข้อความนี้มีแต่ภาคแสดงยังขาดภาคประธาน ทำให้ไม่ทราบว่าใครลืมบัตรประชาชน

ลืมบัตรประชาชน เป็นกริยาวลี เพราะเป็นวลีที่นำหน้าด้วยคำกริยา คือ คำว่า “ลืม” หมายถึง ก. หายไปจากความจำ, นึกไม่ได้, นึกไม่ออก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 1064)

1.4 วิเศษณ์วลี คือ วลีที่นำหน้าด้วยคำวิเศษณ์ พบจำนวน 4 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 2.63 ตัวอย่างเช่น

ข้อความ ไม่อยากตายแล้ว (25 มกราคม 2557)

ข้อความว่า “ไม่อยากตายแล้ว” เป็นวลี เพราะได้ใจความยังไม่สมบูรณ์ ข้อความนี้มีแต่ภาคแสดงยังขาดภาคประธาน ทำให้ไม่ทราบว่า ใครไม่อยากตายแล้ว

ไม่อยากตายแล้ว เป็นวิเศษณ์วลี เพราะเป็นวลีที่นำหน้าด้วยคำวิเศษณ์ คือ คำว่า “ไม่” หมายถึง ว. คำปฏิเสธความหมายของคำที่อยู่ถัดไป (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 930)

1.5 บุพบทวลี คือ วลีที่นำหน้าด้วยคำบุพบท พบจำนวน 1 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 0.66 ได้แก่

ข้อความ ของลูกไม่ออก (26 เมษายน 2557)

ข้อความว่า “ของลูกไม่ออก” เป็นวลี เพราะได้ใจความยังไม่สมบูรณ์ภาคประธานในข้อความนี้มีแต่บทขยายประธาน (ของลูก) ยังขาดบทประธาน ทำให้ไม่ทราบว่า ของลูก ขยายใครหรืออะไรของลูกไม่ออก เป็นบุพบทวลี เพราะเป็นวลีที่นำหน้าด้วยคำบุพบท คือ คำว่า “ของ” หมายถึง บ. แห่ง (ใช้สำหรับนำหน้านามที่เป็นผู้ครอบครอง) (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 179)

2. ข้อความที่เป็นประโยคความเดียว³

ข้อความที่เป็นประโยคความเดียว หมายถึง ข้อความที่ใช้เป็นชื่อเรื่องของละครสั้นที่มีลักษณะโครงสร้างเป็นประโยคความเดียว

ไขสิริ ปราโมช ณ อยุธยา (2537: 294) กล่าวว่า เอกรรตประโยค คือ ประโยคสามัญที่มีใจความเพียงอย่างเดียว มีบทประธานบทเดียว และมีบทกริยาบทเดียว

ผู้ศึกษาพบว่า ข้อความที่เป็นประโยคความเดียว มีจำนวนทั้งหมด 35 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 23.03 และได้จำแนกหน้าที่ของคำในประโยคลงในตารางบอกสัมพันธ์ประโยคความเดียว ตามแนวคิดของพระยาอุปกิตศิลปสาร (2524: 232) และไขสิริ ปราโมช ณ อยุธยา (2537: 297) ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ตัวอย่างบอกสัมพันธ์ประโยคความเดียว

ลำดับที่	ข้อความที่เป็นประโยคความเดียว	ภาคประธาน		ภาคแสดง			
		บทประธาน	บทขยายประธาน	บทกริยา	บทขยายกริยา	บทกรรม	บทขยายกรรม
1	กางเกงหลุด (11 มกราคม 2557)	กางเกง	-	หลุด	-	-	-
2	ผมช่วยเขานะ (18 มกราคม 2557)	ผม	-	ช่วย,	นะ ⁴	เขา	-
3	ตำรวจหนีสุนัข (25 มกราคม 2557)	ตำรวจ	-	หนี	-	สุนัข	-
4	คนเมาเป็นตากล้อง (25 มกราคม 2557)	คน	เมา	เป็น	ตากล้อง	-	-
5	อุจจาระไหลมาหน้าบ้าน (8 กุมภาพันธ์ 2557)	อุจจาระ	-	ไหลมา	หน้าบ้าน	-	-

³ เรียกตามกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ใน หนังสือเรียนภาษาไทย ท 203 ท 204 หลักภาษาไทย เล่ม 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หน้า 55 คำนี้ หนังสือหลักภาษาแนวไวยากรณ์ไทยดั้งเดิมเรียกว่า เอกรรตประโยค

⁴ คำว่า “นะ” ราชบัณฑิตยสถาน (2556: 612) ให้ความหมายไว้ว่า ว. คำประกอบท้ายคำอื่น บอกความเป็นเชิงอ่อนวอน บังคับ หรือ เน้นให้หนักแน่น เป็นต้น เช่น อยู่ นะ ไปละนะ

6	เล็บเปิด (15 กุมภาพันธ์ 2557)	เล็บ	-	เปิด	-	-	-
7	ไฟไหม้บ้านตัวเอง (1 มีนาคม 2557)	ไฟ	-	ไหม้	-	บ้าน	ตัวเอง
8	สัสดีอยู่ไหน (8 มีนาคม 2557)	สัสดี	-	อยู่	ไหน	-	-
9	สุนัขกัดตำรวจ (15 มีนาคม 2557)	สุนัข	-	กัด	-	ตำรวจ	-
10	ยายไม่กลัวความสูง (12 เมษายน 2557)	ยาย	-	กลัว	ไม่	ความสูง	-
11	ต้นทางไม่ดูทาง (19 เมษายน 2557)	ต้นทาง	-	ดู	ไม่	ทาง	-
12	ยายติดลวดหนาม (3 พฤษภาคม 2557)	ยาย	-	ติด	-	ลวดหนาม	-
ลำดับ ที่	ข้อความที่เป็นประโยค ความเดียว	ภาคประธาน			ภาคแสดง		
		บทประธาน	บทขยาย ประธาน	บทกริยา	บทขยาย กริยา	บทกรรม	บทขยาย กรรม
13	ไทยมุงหนีงู (10 พฤษภาคม 2557)	ไทยมุง	-	หนี	-	งู	-
14	ลุงยางไม่ใช้พุงปลา (17 พฤษภาคม 2557)	ลุงยาง	-	ใช้	ไม่	พุง	ปลา
15	เมียน้อยเจอเมียนหลวง (31 พฤษภาคม 2557)	เมียน้อย	-	เจอ	-	เมียนหลวง	-
16	ยายยังไม่ตาย (7 มิถุนายน 2557)	ยาย	-	ยัง, ตาย	ไม่	-	-
17	สามีเป็นต่างค้าว (21 มิถุนายน 2557)	สามี	-	เป็น	ต่างค้าว	-	-
18	ยายมีบัตรทอง (21 มิถุนายน 2557)	ยาย	-	มี	-	บัตรทอง	-

3. ข้อความที่เป็นคำรวมกับวลี

ข้อความที่เป็นคำรวมกับวลี หมายถึง ข้อความที่ใช้เป็นชื่อเรื่องของละครสั้นที่มีลักษณะ
โครงสร้างเป็นคำรวมกับวลี คำอาจอยู่ข้างหน้าหรือข้างหลังวลี และจะมีคำเชื่อมหรือไม่ก็ได้

ผู้ศึกษาพบว่า ข้อความที่เป็นคำรวมกับวลี มีจำนวนทั้งหมด 11 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 7.23 ตัวอย่างเช่น

ข้อความที่ 1 ตกใจจับรถได้ (29 มีนาคม 2557)

คำว่า “ตกใจ” เป็นกริยาไม่ต้องมีกรรม⁵ แต่ไม่มีภาคประธาน ทำให้ไม่ทราบว่า ใครหรืออะไรตกใจ ตกใจ หมายถึง ก. สะดุ้งขึ้นโดยไม่รู้ตัวเมื่อได้ยินเสียงดังๆ หรือมีใครมาถูกต้องตัว (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 450)

ข้อความว่า “จับรถได้” เป็นวลี เพราะได้ใจความยังไม่สมบูรณ์ ข้อความนี้ไม่มีภาคประธาน ทำให้ไม่ทราบว่า ใครจับรถได้ จับรถได้เป็นกริยาวลี เพราะเป็นวลีที่นำหน้าด้วยคำกริยา คือ คำว่า “จับ” หมายถึง ก. สามารถบังคับเครื่องยนต์ให้ยานพาหนะเคลื่อนที่ไปได้ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 185)

ข้อความที่ 2 คิดว่าจระเข้กัด (21 มิถุนายน 2557)

คำว่า “คิด” เป็นกริยามีกรรม (ในบริบทนี้ กรรม คือ วลี “จระเข้กัด”) แต่ไม่มีภาคประธาน ทำให้ไม่ทราบว่า ใครคิด คิด หมายถึง ก. คาดคะเน (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 261)

คำว่า “ว่า” เป็นคำสันธานเชื่อมระหว่างคำว่า “คิด” กับวลี “จระเข้กัด”

ข้อความว่า “จระเข้กัด” เป็นวลี เพราะได้ใจความยังไม่สมบูรณ์ ข้อความนี้มีภาคประธานและภาคแสดง แต่ภาคแสดงขาดกรรม เนื่องจากกริยาในภาคแสดงเป็นกริยามีกรรม ทำให้ไม่ทราบว่า จระเข้กัดใคร หรือกัดอะไร

จระเข้กัด เป็นนามวลี เพราะเป็นวลีที่นำหน้าด้วยคำนาม คือ คำว่า “จระเข้” หมายถึง น. ชื่อสัตว์เลื้อยคลานขนาดใหญ่ที่สุดในปัจจุบันมีหลายชนิดหลายสกุลในวงศ์ *Crocodylidae* ปากและหัวยาว ปลายปากงูสูงชัน เป็นช่องเปิดของรูหายใจ เรียกว่า ก้อนขี้หมา ลำตัวกลมยาว หนังเป็นเกล็ดแข็งทั้งตัว หางแบนยาวทางข้างใช้โบกว่ายน้ำ มักหากินในน้ำ อาศัยบริเวณป่าริมน้ำ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 302)

ข้อความที่ 3 ไม่ได้ขูดแต่แทง (28 มิถุนายน 2557)

ข้อความว่า “ไม่ได้ขูด” เป็นวลี เพราะได้ใจความยังไม่สมบูรณ์ ข้อความนี้ขาดภาคประธาน ไม่ทราบว่า ใครไม่ได้ขูด และภาคแสดงก็ขาดกรรมเนื่องจากคำกริยาในภาคแสดงเป็นกริยามีกรรม ทำให้ไม่ทราบว่า ขูดอะไร

ไม่ได้ขูด เป็นวิเศษณ์วลี เพราะเป็นวลีที่นำหน้าด้วยคำวิเศษณ์ คือ คำว่า “ไม่” หมายถึง ว. คำปฏิเสธความหมายของคำที่อยู่ถัดไป (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 930)

คำว่า “แต่” เป็นคำสันธานเชื่อมระหว่างวลี “ไม่ได้ขูด” กับคำว่า “แทง”

⁵ เรียกตามกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ใน หนังสือเรียนภาษาไทย ท 203 ท 204 หลักภาษาไทย เล่ม 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หน้า 28 คำนี้หนังสือหลักภาษาแนวไวยกรณ์ไทยดั้งเดิมเรียกว่า อกรรมกริยา

คำว่า “แทง” เป็นกริยามีกรรมแต่ขาดกรรม จึงไม่ทราบว่า แทงอะไร และขาดภาคประธาน ทำให้ไม่ทราบว่า ใครแทง

แทง หมายถึง ก. เล่นการพนันบางชนิด เช่น แทงหวย แทงลอตเตอรี่ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 587)

4. ข้อความที่เป็นวลีรวมกับวลี

ข้อความที่เป็นวลีรวมกับวลี หมายถึง ข้อความที่ใช้เป็นชื่อเรื่องของละครสั้นที่มีลักษณะโครงสร้างเป็นวลีรวมกับวลี จะมีคำเชื่อมหรือไม่ก็ได้

ผู้ศึกษาพบว่า ข้อความที่เป็นวลีรวมกับวลี มีจำนวนทั้งหมด 9 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 5.93 ตัวอย่างเช่น

ข้อความที่ 1 โบกกรดตกท่อ (22 มีนาคม 2557)

ข้อความว่า “โบกรด” เป็นวลี เพราะได้ใจความยังไม่สมบูรณ์ ข้อความนี้มีแต่ภาคแสดงยังขาดภาคประธาน ทำให้ไม่ทราบว่า ใครโบกรด

โบกรด เป็นกริยาวลี เพราะเป็นวลีที่นำหน้าด้วยคำกริยา คือคำว่า “โบก” หมายถึง ก. ชูมือขึ้นแล้วกวักมือทำสัญญาณเรียก (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 688)

ข้อความว่า “ตกท่อ” เป็นวลี เพราะได้ใจความยังไม่สมบูรณ์ ข้อความนี้มีแต่ภาคแสดงยังขาดภาคประธาน ทำให้ไม่ทราบว่า ใครตกท่อ

ตกท่อ เป็นกริยาวลี เพราะเป็นวลีที่นำหน้าด้วยคำกริยา คือ คำว่า “ตก” หมายถึง ก. พัดลง, หล่นลง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 450)

ข้อความที่ 2 จับได้เพราะรถชน (17 พฤษภาคม 2557)

ข้อความว่า “จับได้” เป็นวลี เพราะได้ใจความยังไม่สมบูรณ์ ข้อความนี้ขาดภาคประธาน จึงไม่ทราบว่า ใครจับ ส่วนภาคแสดงก็ขาดกรรม เนื่องจากกริยาในภาคแสดงเป็นกริยามีกรรม ทำให้ไม่ทราบว่า จับใครหรืออะไรได้

จับได้ เป็นกริยาวลี เพราะเป็นวลีที่นำหน้าด้วยคำกริยา คือ คำว่า “จับ” หมายถึง ก. เกาะกุมตัวไว้ไม่ให้หนี (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 313)

คำว่า “เพราะ” เป็นคำสันธานทำหน้าที่เชื่อมระหว่างวลี “จับได้” กับวลี “รถชน”

ข้อความว่า “รถชน” เป็นวลี เพราะได้ใจความยังไม่สมบูรณ์ ข้อความนี้มีภาคประธานและภาคแสดง แต่ภาคแสดงขาดกรรมเนื่องจากกริยาในภาคแสดงเป็นกริยามีกรรม ทำให้ไม่ทราบว่า รถชนใคร หรือชนอะไร

รถชน เป็น นามวลี เพราะเป็นวลีที่นำหน้าด้วยคำนาม คือ คำว่า “รถ” หมายถึง น. ยานที่มีล้อสำหรับเคลื่อนไป (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 968)

5. ข้อความที่เป็นคำรวมกับประโยคความเดียว

ข้อความที่เป็นคำรวมกับประโยคความเดียว หมายถึง ข้อความที่ใช้เป็นชื่อเรื่องของละครสั้นที่มีลักษณะโครงสร้างเป็นคำรวมกับประโยคความเดียว จะมีคำเชื่อมหรือไม่มีก็ได้

ผู้ศึกษาพบว่า ข้อความที่เป็นคำรวมกับประโยคความเดียวมีจำนวนทั้งหมด 5 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 3.28 ตัวอย่างเช่น

ข้อความที่ 1 ชนหลังหัก (11 มกราคม 2557)

คำว่า “ชน” เป็นกริยามีกรรม แต่ไม่มีกรรมมารับ จึงไม่ทราบว่า ชนใครหรืออะไร และไม่มีภาคประธาน ทำให้ไม่ทราบว่า ใครหรืออะไรชน

ชน หมายถึง ก. กระทบ, กระแทก, ปะทะ (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 356)

ข้อความว่า “หลังหัก” เป็นประโยคความเดียว คำว่า “หลัง” เป็นบทประธานในภาคประธาน และคำว่า “หัก” เป็นบทกริยาในภาคแสดง

ข้อความที่ 2 เต็มจนของหล่น (10 พฤษภาคม 2557)

คำว่า “เต็ม” เป็นกริยาไม่ต้องมีกรรม แต่ไม่มีภาคประธาน ทำให้ไม่ทราบว่าใครเต็ม

เต็มหมายถึง ก. ยกขาขึ้นลงให้เข้ากับจังหวะดนตรี (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 509)

ส่วนคำว่า “จน” เป็นคำสันธานทำหน้าที่เชื่อมระหว่างคำว่า “เต็ม” กับประโยค “ของหล่น”

ข้อความว่า “ของหล่น” เป็นประโยคความเดียว คำว่า “ของ” เป็นบทประธานในภาคประธาน และคำว่า “หล่น” เป็นบทกริยาในภาคแสดง

6. ข้อความที่เป็นวลีรวมกับประโยคความเดียว

ข้อความที่เป็นวลีรวมกับประโยคความเดียว หมายถึง ข้อความที่ใช้เป็นชื่อเรื่องของละครสั้นที่มีลักษณะโครงสร้างเป็นวลีรวมกับประโยคความเดียว จะมีคำเชื่อมหรือไม่มีก็ได้

ผู้ศึกษาพบว่า ข้อความที่เป็นวลีรวมกับประโยคความเดียว มีจำนวนทั้งหมด 3 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 1.97 ตัวอย่างเช่น

ข้อความที่ 1 นั่งแล้วมีคบาตซา (12 มกราคม 2557)

ข้อความว่า “นั่งแล้ว” เป็นวลี เพราะได้ใจความยังไม่สมบูรณ์ ข้อความนี้ขาดภาคประธาน ทำให้ไม่ทราบว่า ใครนั่งแล้ว

นั่งแล้ว เป็นกริยาลี เพราะเป็นวลีที่นำหน้าด้วยคำกริยา คือ คำว่า “นั่ง” หมายถึง ก. อาการที่ห่อหุ้มกันให้ติดกับพื้นหรือที่รอง (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 614)

ข้อความว่า “มีคบาตซา” เป็นประโยคความเดียว คำว่า “มีค” เป็นบทประธานในภาคประธาน คำว่า “บาต” เป็นบทกริยา และคำว่า “ซา” เป็นบทกรรมในภาคแสดง

ข้อความที่ 2 ไม่รู้ว่าสามิตาย (29 มีนาคม 2557)

ข้อความว่า “ไม่รู้ว่า” เป็นวลี เพราะได้ใจความยังไม่สมบูรณ์ ข้อความนี้ขาดภาคประธาน ทำให้ไม่ทราบว่า ใครไม่รู้

ไม่รู้ว่า เป็นวิเศษณ์วลี เพราะเป็นวลีที่นำหน้าด้วยคำวิเศษณ์ คือ คำว่า “ไม่” หมายถึง ว. คำปฏิเสธความหมายของคำที่อยู่ถัดไป (ราชบัณฑิตยสถาน, 2556: 930)

ส่วนคำว่า “ว่า” เป็นคำสันธานเชื่อมระหว่างวลี “ไม่รู้ว่า” กับประโยค “สามิตาย”

ข้อความว่า “สามิตาย” เป็นประโยคความเดียว คำว่า “สามิ” เป็นบทประธานในภาคประธาน และคำว่า “ตาย” เป็นบทกริยาในภาคแสดง

ผู้ศึกษาได้ทำตารางแสดงจำนวนลักษณะข้อความที่ใช้เป็นชื่อเรื่องของละครสั้นในรายการคดีเด็ด ที่เผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายน 2557 รวมทั้ง 152 ข้อความ เพื่อให้เห็นรายละเอียดได้ชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนี้

ตารางที่ 2 จำนวนลักษณะข้อความที่ใช้เป็นชื่อเรื่องของละครสั้น

ลำดับที่	ลักษณะข้อความที่ใช้เป็นชื่อเรื่องของละครสั้น	จำนวน	ร้อยละ
1	ข้อความที่เป็นวลี	89	58.55
2	ข้อความที่เป็นประโยคความเดียว	35	23.03
3	ข้อความที่เป็นคำรวมกับวลี	11	7.24
4	ข้อความที่เป็นวลีรวมกับวลี	9	5.92
5	ข้อความที่เป็นคำรวมกับประโยคความเดียว	5	3.29
6	ข้อความที่เป็นวลีรวมกับประโยคความเดียว	3	1.97
	รวม	152	100.00

เมื่อเรียงลำดับลักษณะข้อความที่ใช้เป็นชื่อเรื่องของละครสั้นในรายการคดีเด็ดที่เผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายน 2557 ตามลักษณะที่ปรากฏจากจำนวนมากไปหาจำนวนน้อย พบว่าเป็นดังนี้ มีข้อความที่เป็นวลี 89 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 58.55 ข้อความที่เป็นประโยคความเดียว 35 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 23.03 ข้อความที่เป็นคำรวมกับวลี 11 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 7.24 ข้อความที่เป็นวลีรวมกับวลี 9 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 5.92 ข้อความที่เป็นคำรวมกับประโยคความเดียว 5 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 3.29 และข้อความที่เป็นวลีรวมกับประโยคความเดียว 3 ข้อความ คิดเป็นร้อยละ 1.97

ผู้ศึกษาได้ตั้งข้อสังเกตต่อผลการศึกษาไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. จากผลการศึกษาที่พบว่า ลักษณะข้อความที่เป็นวลีมีจำนวนมากที่สุด โดยเฉพาะกริยาวลีและวิเศษณ์วลีนั้น สอดคล้องกับแนวคิดเรื่องการตั้งชื่อภาษาไทยในภาพยนตร์ต่างประเทศ ของ เดชพัฒน์ อรรถสาร (2538: 23-26) ที่กล่าวว่า ขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญในการตั้งชื่อภาพยนตร์ก็คือ การจับแนวความคิดของภาพยนตร์ให้ได้ แล้วสร้างเป็นรูปประโยคบอกเล่า 1 ประโยค โดยจะต้องตอบคำถามว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เมื่อไร และทำไม จากนั้น ต้องพยายามหาคำมาประกอบ การตั้งชื่อโดยวิธีการต่างๆ เป็นต้นว่า การใช้คำวิเศษณ์ คำคุณศัพท์ คำกริยาเป็นคำนำหน้า เช่น ฮีตก่อนสุข ฮีตสู้ผี ฯลฯ

2. แม้ข้อความที่ใช้เป็นชื่อเรื่องของละครสั้นในรายการคดีเด็ดจะมีหลายลักษณะ แต่ก็ไม่น่าจะเป็นปัจจัยที่ทำให้รายการนี้ได้รับความนิยม เนื่องจากชื่อของละครจะปรากฏเมื่อนำเสนอละครแต่ละเรื่องจบแล้วผู้ชมทางสื่อโทรทัศน์จึงไม่ได้ให้ความสนใจมากนัก ปัจจัยที่ทำให้รายการคดีเด็ดได้รับความนิยมอย่าง

ยาวนานน่าจะเป็นเพราะรูปแบบของรายการ ที่เป็นวาไรตี้เน้นความตลกขบขัน จนกลายเป็นภาพลักษณ์ของรายการและเป็นจุดขายที่เด่นชัด

3. ชื่อของละครสั้นในรายการคดีเด็ดน่าจะมีความสำคัญต่อการเข้าไปชมรายการนี้ย้อนหลังทางเว็บไซต์ต่างๆ มากกว่า ในเว็บไซต์จะมีคลิปคดีเด็ดเรียงลำดับการออกอากาศจากสัปดาห์ล่าสุดย้อนหลังไป 4-5 ปี ในคลิปจะบอกรายละเอียดเกี่ยวกับวันเดือนปี ที่ออกอากาศ และชื่อของละครทุกเรื่องพร้อมภาพประกอบ เพื่อให้ผู้ต้องการเข้าไปชมละครสามารถเลือกเข้าไปชมได้ตามความสนใจ ในกรณีที่ผู้สนใจเข้าไปชมละครมีเวลาจำกัด จำเป็นต้องเลือกชมเพียงบางเรื่อง ผู้ศึกษาได้แสดงความคิดเห็นว่า ชื่อเรื่องที่สื่อความหมายไม่ชัดเจน สร้างความงุน น่าจะเร้าใจให้เลือกเข้าไปชมละครเรื่องนั้นได้มากกว่าชื่อเรื่องลักษณะอื่นๆ แต่ทั้งนี้ เป็นเพียงข้อสันนิษฐานเท่านั้น ควรมีการศึกษาในเชิงสำรวจต่อไป

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. 2540. หนังสือเรียนภาษาไทย ท 203 ท 204 หลักภาษาไทย เล่ม 2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ไชยศิริ ปราโมช ณ อยุธยา. 2537. ภาษาไทย 4. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เดชพัฒน์ อรรถสาร. 2538. กระบวนการการตั้งชื่อภาษาไทยในภาพยนตร์สหรัฐอเมริกา. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสื่อสารสื่อมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บรรเทา กิตติศักดิ์. 2541. หนังสือเรียนภาษาไทย ท 071 หลักภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุษรา เพ็ญสวัสดิ์. 2557. “ศึกษาข้อความที่ใช้เป็นชื่อเรื่องของละครสั้นในรายการคดีเด็ดที่เผยแพร่ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนมิถุนายน 2557”. รายงานการศึกษาส่วนบุคคล สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ราชบัณฑิตยสถาน. 2556. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร : ราชบัณฑิตยสถาน.
- รายการทีวีทางอินเทอร์เน็ต คลิปรายการทีวีย้อนหลัง. ม.ป.ป. [ออนไลน์] เข้าถึงได้จาก: <http://www.bugaboo.tv> วันที่เข้าถึง [22 กันยายน 2557].

วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี 2557. คดีเด็ด [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<http://www.wikipedia.org> วันที่เข้าถึง
[22 กันยายน 2557].

อุปกิตศิลปสาร, พระยา. 2524. **หลักภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช